

da Rigsdagen saa kom sammen i Oktober 1895, som der fra samme Side en Klage i lignende Retning. Den Gang var den ledsaget af Erklæringer fra nævngivne Mænd, som under Eds Tilbud erklærede, at Valgformanden havde givet en Frist for Afslutningen af Valghandlingen. Da denne Klage forelaa i Udvalget, blev Resultatet, at der blev begæret ny Underjøgelse, som saa fandt Sted i Slutningen af 1895. Den ærede Ordfører og hans Meningsfæller have nu faaet det Resultat ud af de i Slutningen af Maret 1895 optagne Forhør, at det var godtgjort, at der af Valgbesthyrelsens Formand var givet en ulovlig Frist for Valget, hvorimod Mindretallet ikke er i Stand til at indse, at der er ført noget som helst Bevis for, at der er givet en saadan Frist. Naar ærede Medlemmer have gennemlæst Udvalgets Betænkning, ville de have set, paa hvilke Vidnesbyrd man fra Flertallets Side bygger sin Paaastand om, at der var givet en ulovlig Frist. Paa den anden Side staar der en Erklæring under Eds Tilbud fra Valgbesthyrelsens Formand om, at en saadan Frist ikke var blevet givet; der staar endvidere Erklæringer, Forklaringer, afgivne for Retten af den samlede Valgbesthyrelse om, at der ikke var givet nogen Frist for Valgets Afslutning; der er endvidere flere Vidner førte for Underjøgelsesdommeren, som bestemt erklære, at der ikke er givet nogen Frist, og at de vare til Stede, da Valghandlingen blev genoptaget paa Tribunen, efter at den var afsluttet ved de særlige Valgborde; det er altsaa Folk, som selv have hørt, hvad der foregik, da Valghandlingen blev genoptagen. Og disse Vidner udtale med Bestemthed, at ingen Frist er givet. Paa Modpartens Side anføres en Række Vidner, som ere mere eller mindre vakkende. Noget af dem have ingen Ting hørt, kunne ikke erindre det med Bestemthed, og andre tale aabenbart om et andet Tidspunkt end det Tidspunkt, paa hvilket Valghandlingen er genoptagen paa Tribunen. Den ærede Ordfører udtalte, at der ved de Vidnesbyrd, som Flertallet paaberaaber sig, var skaffet fuldstændig juridisk Visshed for, at Fristen var givet paa det Tidspunkt, som han paaberaaber sig. Jeg kan nu ikke undlade her at gøre opmærksom paa, at den Sikkerhed, som den ærede Ordfører har fundet for, at Fristen er givet paa det Tidspunkt, er af nyere Datum. Ja, jeg kommer til at slutte, jeg er ikke rigtig vel.

Reis: Jeg skal saa tillade mig foreløbig at træde i Stedet for den ærede Ordfører for Mindretallet. Han standfede, saa

vidt jeg hørte, ved at fremhæve, at Vissheden om, at der her var ført et retlig juridisk Bevis, som Flertallets Ordfører var havnet i, og hvorpaa Flertallet altsaa har bygget sin Indstilling til Tinget, var af nyere Datum, medens den fra første Færd af, i alt Fald for en kortere Tid tilbage, slet ikke syntes at være saa grundmuret, som den nu fremtræder. Jeg kan selvfølgelig tænke mig, at det var den ærede sidste Talers Mening at ville støtte sit Bevis i saa Henseende paa, at den oprindelige, altsaa foreløbige af Flertallet afgivne Betænkning paa flere Punkter havde andre Ytringer end dem, der nu staa i den endelige Betænkning. Saaledes hed det sig, da Flertallet skred til at uddrage sine Resultater, i den oprindelige Betænkning, at der synes at være tilvejebragt Bevis for, at Sagen er gaaet saaledes for sig, og saa fremstilles det da saaledes, at Borgmesteren og Valgbesthyrelsens Medlemmer vare paa Bejen, og at Borgmesteren løb som en Pil forud, og inden de andre kom til Stede og kunde høre, hvad der passerede, skyndte han sig med at raabe ud til Forsamlingen dette om den Frist, der var givet. Da de andre kom op, og Borgmesteren, inden han skred til noget videre, konstaterede, at Valgbesthyrelsen var samlet, have de slet ikke hørt, hvad der her er passeret. Det skal altsaa være i dette Øjeblik, at denne kriminelle Frist blev givet. Men altsaa, da den oprindelige Betænkning afgaves, hed det sig, at der syntes at være tilvejebragt Bevis for, at Sagen var gaaet saaledes til. Det er nu rettet til „fuld Overbevisning“, og i Stedet for, at det hed, at der „synes“ at være tilvejebragt, hedder det, at der „er“ tilvejebragt Bevis, der kan ikke længere være nogen som helst Tvivl om den Sag. Der er for øvrigt andre Punkter i Betænkningen, hvor der ligeledes er foretaget, ganske vist ikke betydelige Ændringer i den oprindelige Affattelse, men dog Ændringer, som have meget stor Betydning, hvad Meningen angaar. Saaledes hedder det i den oprindelige Klage om Afstemningen i Alling-Tulstrup Kommune — det er Klagen under Nr. 4 — at den kun var begrundet; for saa vidt dette „kun“ er slettet, og det altsaa er rettet til, at Klagen er begrundet, er det altsaa at vende Sagen om. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved, jeg tror ikke, det har nogen overordentlig stor Betydning. Det, der er mig mere om at gøre, er den Paaastand, at der er tilvejebragt Bevis for, at der er givet en Valgfrist af Formanden, hvilket efter min fulde Overbevisning er urigtigt, thi efter min fulde Overbevisning foreligger der ikke noget